

Către Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: constatare nulitate Hotărâre nr. 1151/14 decembrie 2017 a Secției pentru judecători din cadrul CSM

Stimată Doamnă Președinte,

Subsemnata Bogdan Camelia, CNP: XXXXXXXXXXXX judecător la Curtea de Apel București, Secția a II-a Penală, cu domiciliul procesual ales pentru comunicarea actelor de procedură la Curtea de Apel București, Splaiul Independenței 5, București, 050081, sectorul 4, București (unde în conformitate cu disp.art.158 alin.2 C.pr.civ. vă adresez respectuoasa rugămintă de a-mi comunica actele efectuate în cauză), în contradictoriu cu intimații **Consiliul Superior al Magistraturii** cu sediul în mun. București, Calea Plevnei nr. 141 B , sector 6 , cod poștal 060011, e-mail: secretargeneral@1909.ro, precum și cu **Agentia Nationala de Integritate**, Bulevardul Lascar Catargiu nr. 15, cod postal: 010601, sector 1, Bucuresti – Romania, Telefon: +40-37-206 98 69; Fax: +40-37-206 98 80; E-mail: ani@integritate.eu; Website: www.integritate.eu(pe care urmeaza să o citați pentru considerente de opozabilitate) dar și cu **Consiliul National pentru Combaterea Discriminării** care urmeaza sa fie citat la adresa: Piata Valter Maracineanu nr 1-3, sector 1, 010155 Bucuresti, Telefon: +4 021 312.65.78; +4 021 312.65.79, Fax: +4 021 312.65.85 **pentru a constata tratamentul discriminatoriu la care sunt supusa de CSM(Sectia pentru judecatori), in raport cu alte categorii de magistrati fata de care institutiile de mai sus recunosc competenta exclusiva a ANI si forta juridica a rapoartelor de evaluare intocmite de ANI** (a se vedea cazul doamnei Georgiana Pulbere, aflata intr-o situatie similara, de a fi intervenit ca lector in cadrul unui Srl), cu alti magistrati in privinta carora CSM urmeaza sa decida ca nu exista definitive o sfera a activitatilor compatibile cu activitatea de magistrat(**la propunerea IJ, a se vedea fila 13 raport 5612**)dar și cu **alte categorii de persoane(exempli gratia, cazul domnului senator Mircea DIACONU)** in privinta caruia CSM garant al independentei justitiei a sesizat **anar CCR** pentru ca nu se respecta forta juridica a unui raport definitiv de evaluare intocmit de ANI) si imposibilitatea executarii hotararii mai sus amintite, deoarece exista un raport ANI aflat in circuitul civil care atesta ca nu m-am aflat niciodata in stare de incompatibilitate,

Formulez prezenta

Plângere prealabilă împotriva Hotărârii nr. 1151/14 decembrie 2017 a Secției pentru judecători din cadrul CSM, corolar al unor abuzuri de putere constand in exercitarea functiei cu rea-credinta săvârșite de către Inspectorul-șef al

Inspecției Judiciare/Onorata Secție pentru judecători în materie disciplinară și trei doamne judecătorești din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție), care au soluționat recursul meu împotriva Hotărârii nr. 1J din 8 februarie 2017 în dosarul nr 869/1/2017, pronunțată de Secția pentru judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii în dosarul nr. 14/J/2017 (în continuare, „Hotărârea Recurată” solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța în baza art. 7 din Legea nr 544/2004 să se admită plângerea, să se anuleze în parte Hotărârea atacată și, în consecință, să se procedeze la:

- **constatarea nulității parțiale a acestei decizii adoptate ca un corolar al săvârșirii de către reprezentanții celor trei autorități menționate mai sus a unui abuz de putere, făcând imposibilă executarea acesteia de vreme ce subsemnatei i s-a emis de către Inspectoratul de Integritate ANI, singura autoritate cu competențe în reținerea în sarcina magistratilor a unor stări de incompatibilitate/conflicte de interese un raport de evaluare, a cărui nulitate nu se putea solicita decât în fața instanțelor de contencios administrativ sau prin constatarea săvârșirii de către inspectorul de caz a vreunei infracțiuni), ceea ce nu este cazul în speța de față urmând a fi citat ANI pentru soluționarea acestui caput de cerere**

- **constatarea tratamentului discriminatoriu la care sunt supuse de CSM(Secția pentru judecatori), în raport cu alte categorii de magistrați față de care instituțiile de mai sus recunosc competența exclusivă a ANI și forța juridică a rapoartelor de evaluare întocmite de ANI neprocedând la sesizarea Inspecției judiciare pentru a se constata în sarcina acestora abateri disciplinare (a se vedea cazul doamnei Georgiana Fulbere, aflată într-o situație similară, de a fi intervenit ca lector în cadrul unui SII) dar și cu alte categorii de persoane(exemplu gratis, cazul domnului senator Mircea DIACONU) în privința căruia CSM garant al independenței justiției a sesizat chiar CCR pentru ca nu se respecta forța juridică a unui raport definitiv de evaluare întocmit de ANI)**

I. SUMARUL DISPOZIȚIILOR HOTĂRÂRII A CĂREI NULITATE PARȚIALĂ(DOAR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE NECESITATEA ÎNLĂTURĂRII OBLIGATIVITĂȚII EXECUTĂRII SANCTIUNII DISCIPLINARE)O SOLICITĂM A FI CONSTATATĂ

1. Sesizarea Inspecției Judiciare. Sesizarea Secției Judecătorești

[1] La 11 februarie 2016, Inspecția Judiciară s-a sesizat din oficiu în urma relatării în mass-media că Recurenta Camelia Bogdan ar fi primit suma de 10.000 lei pentru participarea în calitate de lector la programul de formare profesională

„Implementarea și aplicarea viitoarei Politici Agricole Comune. Prevenirea fraudei și a corupției în vederea protejării intereselor financiare ale Uniunii Europene” organizat în cadrul Proiectului UMP-CESAR „Furnizarea serviciilor de consultanță pentru organizarea cursurilor de instruire a personalului APIA” (în continuare, „Programul”). Programul s-a desfășurat în perioada 17 iulie – 2 august 2014.

- [2] La 2 martie 2016, Inspecția Judiciară a fost sesizată cu privire la aceeași situație de fapt de către Fundația pentru Apărarea Cetățenilor împotriva Abuzurilor Statului. Cele două sesizări au fost conexe, pentru a fi soluționate împreună.
- [3] Prin Rezoluția din 16 iunie 2016 (în continuare, „**Rezoluția din 16 iunie 2016**”), inspectorii judiciari, judecător Aida Oana Popescu și judecător Ecaterina Mariana Mirea, au dispus respingerea atât a sesizării din oficiu, cât și a sesizării conexe formulate de Fundația pentru Apărarea Cetățenilor împotriva Abuzurilor Statului, sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b), lit. i) teza I și lit. k) teza I din Legea nr. 303/2004¹.
- [4] Prin Rezoluția din 24 iunie 2016 (în continuare, „**Rezoluția din 24 iunie 2016**”), inspectorul-șef al Inspecției Judiciare, judecător Lucian Netejoru, a dispus:
- infirmarea parțială a Rezoluției din 16 iunie 2016, sub aspectul soluției de respingere a sesizării din oficiu și a sesizării conexe, formulată de Fundația pentru Apărarea Cetățenilor împotriva Abuzurilor Statului, pentru săvârșirea de către Recurentă a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004;
 - admiterea în parte a sesizării din oficiu și a sesizării conexe, precum și exercitarea acțiunii disciplinare față de Recurentă pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004;
 - sesizarea Secției Judecătorești a CSM în vederea soluționării acțiunii disciplinare.
- [5] Pentru a lua această decizie, inspectorul-șef a avut în vedere următoarele considerente principale:
- „7. Potrivit art. 5 din Legea nr. 303/2004 [...] funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, în condițiile legii.

¹ A se vedea Rezoluția din 16 iunie 2016, p. 56 – fila 41, vol. I, dosar Secția Judecătorești.

8. Interpretarea *lato sensu* a dispozițiilor legale în materia incompatibilităților se susține, însă numai prin raportare la situațiile în care Consiliul Superior al Magistraturii a decis în acest sens.

9. Doamna judecător Camelia Bogdan a participat, în calitate de judecător, la activități extraprofesionale, necircumstanțiate sub aspectul compatibilității cu funcția de magistrat, îndeplinind totodată acte specifice unei funcții didactice din învățământul superior.”²

2. Dispozițiile stabilite prin Hotărârea Recurată

[6] Prin Hotărârea Recurată, au fost respinse, ca fiind neîntemeiate, excepția nelegalei sesizări a Secției Judecătorești, precum și excepția prescripției, ambele invocate de judecător Camelia Bogdan, iar pe fondul cauzei a fost admisă acțiunea disciplinară exercitată de Inspekția Judiciară și, în baza art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004, a fost aplicată față de judecător Camelia Bogdan „sankțiunea disciplinară constând în **excluderea din magistratură** pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.b) din același act normativ.”

3. Excepțiile procesuale invocate de Recurentă

[7] În cursul acțiunii disciplinare, Recurenta a invocat, pe cale de excepție, nelegala sesizare a Secției Judecătorești și prescripția răspunderii disciplinare.

3.1 Excepția nelegalei sesizări

[8] În primul rând, Secția Judecătorești a reținut că Inspekția Judiciară nu a încălcat competența exclusivă a ANI de a constata eventuala stare de incompatibilitate în care s-ar fi aflat Recurenta. În esență, Secția Judecătorești a statuat că

„Existența unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate ulterior începerii cercetării disciplinare în cauză nu constituie un impediment pentru ca Inspekția Judiciară să constate, în cadrul reglementat de lege, indiciile săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004”³.

[9] În al doilea rând, Secția Judecătorești a considerat că verificările efectuate de Agenția Națională de Integritate se referă la existența incompatibilităților, pe când cele realizate de Inspekția Judiciară au în vedere săvârșirea abaterilor disciplinare.

În consecință, Secția Judecătorești a respins ca neîntemeiată excepția nelegalei sesizării.

²

A se vedea Rezoluția din 24 iunie 2016, p. 22 – fila 12, vol. I, dosar Secția Judecătorești

³

A se vedea Hotărârea Recurată, p. 17 – fila 273, vol. III, dosar Secția Judecătorești

4. Fondul acțiunii disciplinare

[10] În Hotărârea Recurată⁴ s-a reținut că prin probele administrate în cauză a fost dovedită îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004⁵.

4.1 Latura obiectivă a abaterii disciplinare

[11] În ceea ce privește raportul dintre competența ANI și competența CSM, Secția Judecători a apreciat că nu este ținută de concluzia compatibilității dintre funcția de judecător și activitatea de lector în cadrul Programului, la care ajunsese ANI. Aceasta a considerat că raportul ANI nu este nimic mai mult decât un „mijloc de probă în condițiile legii, fără a avea o valoare probatorie prestabilită”⁶, iar „Secția nu este ținută în luarea unei decizii de concluziile Agenției Naționale de Integritate”⁷.

[12] În ceea ce privește elementul material al faptei Secția Judecători a considerat că participarea Recurente la Program, în calitate de lector, este incompatibilă cu funcția de magistrat deoarece

„nu s-a circumscris niciuna dintre excepțiile expres prevăzute de lege și nici situațiilor de interpretare extinsă expuse în practica administrativă [...] a Consiliului Superior al Magistraturii”⁸.

[13] În ceea ce privește urmarea imediată a faptei, Secția Judecători a considerat că aceasta

„[...] este certă și constă într-un prejudiciu de imagine, credibilitate și reputație ce afectează în mod direct imaginea justiției care, pentru o funcționare adecvată, trebuie să de bucure de încrederea deplină a opiniei publice”⁹.

[14] În ceea ce privește legătura de cauzalitate dintre fapta Recurente și urmarea sa imediată, singura referire la aceasta se regăsește într-un paragraf plasat în partea din Hotărârea Recurată destinată individualizării sancțiunii disciplinare:

„[f]iind cont de toate aceste împrejurări, care, în mod obiectiv, trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând [...]

⁴ Ibidem, p. 49 – fila 289, vol. III, dosar Secția Judecători

⁵ Art. 99 lit. b) din Legea 303/2004 prevede: „[c]onstituțiile abateri disciplinare: [...] b) încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii [...]”.

⁶ A se vedea Hotărârea Recurată, p. 38 – fila 283 (verso), vol. III, dosar Secția Judecători

⁷ Ibidem, p. 38 – fila 283 (verso), vol. III, dosar Secția Judecători

⁸ Ibidem, p. 40 – fila 284 (verso), vol. III, dosar Secția Judecători

⁹ Ibidem, p. 53 – fila 291, vol. III, dosar Secția Judecători

legătura de cauzalitate, Secția apreciază că pârâta judecător nu mai corespunde exigențelor impuse de exercitarea corespunzătoare a funcției de judecător”¹⁰.

4.2 **Latura subiectivă a abaterii disciplinare**

[15] În ceea ce privește latura subiectivă a abaterii imputate, Secția Judecătorească a reținut că Recurenta a acționat cu intenție indirectă, considerând relevant, în această privință, că Recurenta „a acceptat” să participe la o „activitate remunerată substanțial și care nu viza pregătirea unor practicieni ai dreptului, programul nefiind destinat sistemului justiției în general”¹¹.

[16] Sub acest aspect, Secția Judecătorească a considerat important că Recurenta

„a avut îndoieli în legătură cu posibilitatea participării în calitate de lector în cadrul programului[...], motiv pentru care a adresat la data de 11.07.2014 o solicitare Agenției Naționale de Integritate”¹².

[17] De asemenea, Secția Judecătorească a făcut aprecieri asupra modului pretins informal în care Recurenta s-a adresat Agenției Naționale de Integritate și, mai mult, a considerat că Recurenta

„nu a transmis Agenției Naționale de Integritate toate informațiile referitoare la activitatea extrajudiciară la care intenționa să participe, ci doar a indicat denumirea programului de pregătire profesională și calitatea în care urma să participe la această activitate”¹³.

[18] Mai mult, pentru stabilirea intenției indirecte a Recurentei, Secția Judecătorească a avut în vedere că Recurenta a ignorat presupusa avertizare din partea ANI cu privire la încălcarea regimului conflictelor de interese și că Recurenta avea obligația de a se adresa CSM (fără a indica izvorul acestei obligații) în condițiile în care ANI ar fi avut o practică administrativă neunitară¹⁴.

[19] De asemenea, Secția Judecătorească a considerat că Recurenta avea și obligația de a se adresa colegiului de conducere al instanței în vederea lămuririi situației sale¹⁵.

[20] În final, Secția a considerat că

„[t]oate aceste aspecte conturează faptul că pârâta a intenționat să participe la această activitate, încercând să își preconstituie apărări în

¹⁰ Ibidem, pp. 53-54 – fila 291 (față și verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească

¹¹ Ibidem, p. 43 – fila 286, vol. III, dosar Secția Judecătorească

¹² Ibidem, p. 43 – fila 286, vol. III, dosar Secția Judecătorească

¹³ Ibidem, pp. 45-46 – fila 287 (față și verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească

¹⁴ Ibidem, pp. 46, 49 – filele 287 (verso) și 289, vol. III, dosar Secția Judecătorească

¹⁵ Ibidem, p. 50 – fila 289 (verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească

situația în care s-ar fi pus în discuție o eventuală stare de incompatibilitate”¹⁶.

4.3 Individualizarea sancțiunii disciplinare

[21] În procesul de individualizare a sancțiunii disciplinare aplicate Recurenteii, Secția judecătorească a avut în vedere următoarele împrejurări:

- caracterul (considerat ca fiind) deosebit de grav al faptei¹⁷;
- faptul că Recurenta a acceptat să participe în calitate de lector-formator la Program¹⁸;
- remunerația (considerată „substanțială”) obținută de aceasta¹⁹;
- pretinsa împrejurare că Recurenta nu a informat complet ANI cu privire la activitatea pe care urma să o desfășoare în cadrul Programului²⁰;
- pretinsa ignorare a avertizării din partea ANI referitoare la evitarea încălcării dispozițiilor referitoare la conflictele de interese²¹;
- pretinsa ignorare a practicii administrative constante a CSM referitoare la incompatibilitățile și interdicțiile impuse magistraților²²;
- formularea unei multor sesizări și plângeri împotriva persoanelor cu atribuții în cercetarea disciplinară și exercitarea acțiunii disciplinare și împotriva conducerii Curții de Apel București²³;
- săvârșirea faptei în contextul unei lipse de încredere cu care sistemul judiciar se confruntă²⁴.

[22] Având în vedere cele de mai sus, s-a considerat că este justificată aplicarea celei mai grave sancțiuni disciplinare față de Recurentă, anume excluderea din magistratură, prevăzută la art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004²⁵.

¹⁶ Ibidem, p. 50 – fila 289 (verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească

¹⁷ Ibidem, p. 50 – fila 289 (verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească

¹⁸ Ibidem, p. 50 – fila 289 (verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească

¹⁹ Ibidem, p. 50 – fila 289 (verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească

²⁰ Ibidem, pp. 50-51 – filele 289 (verso) și 290, vol. III, dosar Secția Judecătorească

²¹ Ibidem, p. 51 – fila 290, vol. III, dosar Secția Judecătorească

²² Ibidem, p. 51 – fila 290, vol. III, dosar Secția Judecătorească

²³ Ibidem, p. 51 – fila 290, vol. III, dosar Secția Judecătorească

²⁴ Ibidem, p. 52 – fila 290 (verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească

²⁵ Potrivit art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004: „Sancțiunile disciplinare care se pot aplica judecătorilor și procurorilor, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt: [...] e) excluderea din magistratură.”

Prin Hotărârea nr. 1151/14 decembrie 2017, în prezent necomunicată urmând ca în termen legal să îmi exercit **dreptul legal de suplimentare a motivării**, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, după suplimentarea ordinii de zi, a constatat încetarea suspendării din funcția de judecător a doamnei judecător Camelia Bogdan, începând cu data de 13.12.2017, ca urmare a Deciziei civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 336 din data de 13.12.2017, **prin care a fost înlocuită sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură cu sancțiunea mutării disciplinare pe o perioadă de 6 luni la Curtea de Apel Târgu Mureș.** (unanimitate), în prezent fiind obligată să execut o sancțiune nelegală, doar pentru considerente de etica judiciara nu solicit pe cale președințială suspendarea executării sancțiunii nelegale ce mi-a fost aplicată, ci doar supun instanței necesitatea analizării imposibilității de executare a acesteia corolar al abuzului de putere a procedurii prin care mi-a fost aplicată, în esență **PLENUL CSM** urmând să decidă prin prezenta:

1. dacă respectă prezumția de legalitate și temeinicie conferită actelor juridice cu caracter administrativ respectiv a rapoartelor de evaluare a AGENTIEI NATIONALE DE INTEGRITATE, necontestate în contencios administrativ și, în caz contrar, dacă atacă în contencios administrativ raportul de evaluare din 20 05 2016 ce mi-a fost emis de către ANI, act care produce efecte juridice, rămânând în circuitul civil, nedispunându-se anularea acestuia nici pe cale de acțiune nici pe cale de excepție într-o procedură în care ANI să fi fost citată pentru considerente de opozabilitate.
2. Care este sorgintea tratamentului discriminatoriu la care sunt supusa, verificarile efectuate urmând a elucida si daca Onorata SECTIE a CSM, inventand in sarcina mea un conflict de interese desi nu a fost sesizata in acest sens, nu urmareste, in fapt, inlesnirea anularii deciziei nr.888/8 08 2014 de condamnare a domnului DAN VOICULESCU

MOTIVE DE FAPT:

1.

În materia competenței ANI în ceea ce privește starea de incompatibilitate a magistraților

Cu privire la competența exclusivă a ANI pentru stabilirea stării de incompatibilitate a judecătorilor sunt incidente următoarele dispoziții:

Art. 1 alin. 1 pct. 7 din Legea nr. 176/2010: „Dispozițiile prezentei legi se aplică următoarelor categorii de persoane, care au obligația declarării averii și a intereselor:

(...) 7. judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, asimilații acestora, precum și asistenții judiciari;”

Art. 8 alin. 2 și 3 din Legea nr. 176/2010: „(2) Activitatea de evaluare efectuată de inspectorii de integritate din cadrul Agenției se desfășoară cu privire la situația averii existente pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice, a conflictelor de interese și a incompatibilităților persoanelor care fac obiectul prezentei legi, **conform prevederilor acesteia, care se completează cu dispozițiile actelor normative în vigoare.**

(3) Principiile după care se desfășoară activitatea de evaluare sunt legalitatea, confidențialitatea, imparțialitatea, independența operațională, celeritatea, buna administrare, dreptul la apărare, precum și prezumția dobândirii licite a averii.”

Art. 25 alin. 4 din Legea nr. 176/2010: „Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate ca urmare a săvârșirii unor abateri dintre cele cuprinse în prezenta lege nu pot consta în mustrare sau avertisment.”

Art. 22 alin. 3 din Legea nr. 176/2010: „Dacă raportul de evaluare a incompatibilității nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează în termen de 15 zile organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare; dacă este cazul, Agenția sesizează în termen de 6 luni instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind incompatibilitățile.”

De asemenea, CSM dispune, prin Hotărârea nr. 1245/2014:

- „din perspectiva consecințelor stării de incompatibilitate (...) pot exista două categorii de funcții sau demnități publice: una în cazul căreia constatarea stării conduce în mod direct la eliberarea din funcție și una în cazul căreia **o asemenea stare constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării căreia i se aplică. (...) Rezultă că în cazul judecătorilor (...) este incidentă cea de-a doua ipoteză prevăzută la art. 25 alin. 3 din legea nr. 176/2010, fapta cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate (...) constituind abatere disciplinară și sancționându-se potrivit legii privind statutul judecătorilor și procurorilor.**”
- „din interpretarea acestui text de lege rezultă că toate dispozițiile sale sunt aplicabile judecătorilor și procurorilor, nefăcându-se nicio precizare că anumite părți sau secțiuni din cuprinsul său operează doar pentru anumite persoane sau doar în anumite cazuri.”

În materia competenței ANI în ceea ce privește starea de incompatibilitate a magistraților în cazul meu CSM consideră că Raportul întocmit de ANI prin care s-a

stabilit că Subsemnata nu mă aflu în stare de incompatibilitate, nu constituie un impediment pentru ca Inspekția Judiciară să constate indiciile săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute la art. 99 alin. 1 lit. b din Legea nr. 303/2004. Altfel spus, Inspekția judiciară nu este ținută de concluziile Raportului întocmit de ANI cu privire la existența ori inexistența stării de incompatibilitate, ci se bucură de o competență extinsă ce cuprinde inclusiv prerogativa evaluării stării de incompatibilitate.

Contrar acestor susțineri, Subsemnata arătăm că înțelegem să interpretăm dispozițiile invocate în sensul în care ANI deține competență exclusivă în ceea ce privește stabilirea stării de incompatibilitate, urmând ca sancțiunile să fie aplicate de instanțele disciplinare, în cauză CSM.

Astfel, în temeiul prevederilor Legii nr. 176/2010, atât cercetarea prealabilă, cât și aplicarea sancțiunii disciplinare trebuie să aibă la bază Raportul de evaluare întocmit de ANI, astfel că CSM nu poate face abstracție de concluziile Raportului prin care se stabilește că Subsemnata nu mă aflu în stare de incompatibilitate.

În plus, în ipoteza în care ANI ar fi constatat existența unei incompatibilități, CSM ar fi ținut seama de acea concluzie și ar fi întemeiat aplicarea sancțiunii disciplinare pe cercetarea realizată cu prilejul întocmirii Raportului. Or, pentru identitate de rațiune se impune ca și în cazul unei concluzii negative, CSM să rețină inexistența incompatibilității, iar nu să își extindă competența realizând o nouă verificare cu privire la aceleași aspecte cercetate în prealabil de ANI.

În acest context, antinomia aparentă vită poate fi soluționată prin interpretarea dispozițiilor incidente de către ÎCCJ, stabilind care este interpretarea conformă voinței legiuitorului cu privire la competența ANI pentru stabilirea stării de incompatibilitate.

În plus, pentru soluționarea antinomiei aparente este necesar a se ține seama și de normele de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000 și, în plus, de jurisprudența unitară a Curții Constituționale.

Astfel, Curtea Constituțională reține în numeroase decizii pronunțate, dintre care indicăm cu titlu de exemplu Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012 (Publicată în M.Of. nr. 53 din 23 ianuarie 2012) și Decizia nr. 494 din 10 mai 2012 (Publicată în M.Of. nr. 407 din 19 iunie 2012), faptul că „*orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite cerințe calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune ca acesta să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat*”.

Or, pentru o aplicare unitară a dispozițiilor cu privire la competența exclusivă a ANI de stabilire a stării de incompatibilitate dar și a împrejurării ca un raport de evaluare al ANI nu poate fi contestat decât în contencios administrativ, fiind incidente disp art 17-22 din Legea nr 176/2010 iar un act administrativ care nu i-a fost înalurata prezumția de legalitate și autenticitate produce în continuare efecte juridice, este necesar ca paratii să ofere o interpretare de natură să înlătore vălul neclarității și al imprevizibilității ce umbrește prevederile Legii nr. 317/2004.

1.1. CARACTERUL EXCLUSIV AL COMPETENȚEI ANI DE A VERIFICA STAREA DE INCOMPATIBILITATE A JUDECĂTORILOR REZULTĂ CU PRISOSINȚĂ DIN LEGEA NR. 176/2010.

Art. 1 coroborat cu art. 8 din Legea nr. 176/2010 determină **competența ANI** atât în ceea ce privește **subiecții de drept supuși verificărilor** (art. 1) cât și relativ la **incidentele ce pot fi verificate de ANI** cu privire la respectivii subiecți de drept (art. 8). Cu privire la problema de drept cedusă judecătii în prezentul litigiu, atât **eventuala stare de incompatibilitate a Subsemnatei** cât și calitatea de **judecător deținută de Subsemnata** intră în sfera de competență a ANI. Cu alte cuvinte, Legea nr. 176/2010 determină competența ANI atât în ceea ce privește starea de incompatibilitate cât și în ceea ce privește calitatea de judecător.

Caracterul exclusiv al competenței ANI cu privire la pretinsa stare de incompatibilitate a judecătorilor rezultă din art. 8 alin. 2) și 3) din legea cu pricina. Alin. 2) dispune că „*Activitatea de evaluare efectuată de inspectorii de integritate din cadrul Agenției se desfășoară cu privire la (.....) a incompatibilităților persoanelor care fac obiectul prezentei legi, conform prevederilor acesteia, care se completează cu dispozițiile actelor normative în vigoare.*” iar alin. 3) vorbește despre principiul „*independenței operaționale*”. Coroborând aceste prevederi legale rezultă că activitatea de evaluare a stării de incompatibilitate a judecătorilor se face în baza legii nr. 176/2010, care se completează cu dispozițiile actelor normative în vigoare, în cazul nostru cu Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii („Legea nr. 317/2004”). Dispozițiile legale mai sus menționate fundamentează atât întâietatea aplicării legii nr. 376/2010, precum și caracterul complet al acesteia, în condițiile în care legiuitorul vorbește de completarea acestora cu restul dispozițiilor legale și nu **îndepărtarea acestora, în ceea ce privește aplicarea, de legile speciale aplicabile anumitor profesii.**

Interpretarea CSM prin Hotărârea atacată determină îndepărtarea în totalitate a competenței ANI în ceea ce privește stările de incompatibilitate ale judecătorilor, fapt ce contravine voinței exprimate a legiuitorului care a înțeles să atribuie în principal competența ANI pe aceste aspecte. Aceste caractere ale procedurii cuprinse în Legea nr. 176/2010 rezultă cu supra măsură și din prevederile art. 25 alin. 4 din același act normativ în acord cu care „*Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate ca urmare a săvârșirii unor abateri dintre cele cuprinse în prezenta lege nu pot consta în mustrare sau avertisment*”. La limita redundanței legislative, art. 25 alin. 4 stabilește caracterul general al

legii nr. 176/2010 în ceea ce privește **procedura de stabilire a stării de incompatibilitate, și punctual în ceea ce privește anumite aspecte relative la sancțiunile aplicabile abaterilor disciplinare.**

Din economia legii nr. 176/2010 rezultă faptul că ANI are competență exclusivă în ceea ce privește stabilirea stării de incompatibilitate, urmând ca sancțiunile să fie aplicate de instanțele disciplinare, în cazul nostru CSM. Deși legea distinge între competența de stabilire a stării de incompatibilitate și competența de aplicare a sancțiunii aferente, stabilită prin lege specială, reținând competența exclusivă în favoarea ANI pentru primul aspect, respectiv a CSM, spre exemplu pentru al doilea aspect, interpretarea CSM prin Hotărârea atacată invalidează pe deplin competența exclusivă a ANI extinzând competența CSM inclusiv asupra procedurii de evaluare a stării de incompatibilitate.

O astfel de interpretare ce extinde competența CSM în defavoarea celei a ANI este contrazisă inclusiv de prevederile art. 22 alin. 3) din Legea nr. 176/2010 în acord cu care „*Dacă raportul de evaluare a incompatibilității nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ, **Agencia sesizează în termen de 15 zile organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare.***” Cu alte cuvinte, legea nr. 176/2010 are în vedere că procedura disciplinară a judecătorilor, cu ambele sale etape – cercetarea prealabilă și aplicarea sancțiunii – să aibă la bază Raportul de evaluare întocmit de ANI. Legiuitorul a circumscris în mod substanțial prima etapă a cercetării disciplinare Raportului de evaluare întocmit de ANI, după cum a circumstanțiat și cea de-a doua etapă a procedurii disciplinare, cea aferentă aplicării sancțiunii disciplinare prin faptul că stabilește ce sancțiuni pot fi aplicate (nu se poate aplica mustrarea și avertismentul).

Concluzionând, apreciem că este mai mult decât în firea lucrurilor să se interpreteze prevederile legale mai sus menționate ca fiind cele care atribuie ANI competență exclusivă în ceea ce privește stabilirea stării de incompatibilitate la judecători, după cum aceeași lege recunoaște, cu anumite rezerve anume precizate, competența CSM în ceea ce privește aplicarea sancțiunii disciplinare. Oricum ar fi, dispozițiile legale cu pricina nu permit ignorarea în totalitate a competenței ANI, după cum consideră CSM prin Hotărârea atacată.

1.2. CARACTERUL EXCLUSIV AL COMPETENȚEI ANI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE STABILIREA STĂRII DE INCOMPATIBILITATE INCLUSIV PENTRU JUDECĂTORI REZULTĂ, DE ASEMENEA CU SUFICIENTĂ MĂSURĂ

ȘI DIN PREVEDERILE LEGII NR. 317/2004 ASTFEL CUM ACESTEA AU FOST INTERPRETATE PRIN HOTĂRÂREA CSM nr. 1245/2004.

Art. 44 și următ. din Legea nr. 317/2004 divid procedura disciplinară în două mari etape: cercetarea prealabilă realizată de Inspectia Judiciară și acțiunea disciplinară înfăptuită de Secțiile CSM.

Hotărârea CSM nr. 1245/2004 dispune că

- „din perspectiva consecințelor stării de incompatibilitate (...) pot exista două categorii de funcții sau demnități publice: una în cazul căreia constatarea stării conduce în mod direct la eliberarea din funcție și una în cazul căreia o asemenea stare constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării căreia i se aplică. (...) Rezultă că în cazul judecătorilor (...) este incipientă cea de-a doua ipoteză prevăzută la art. 25 alin. 3 din legea nr. 176/2010, fapta cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate (...) constituind abatere disciplinară și sancționându-se potrivit legii privind statutul judecătorilor și procurorilor.
- „din interpretarea acestui text de lege rezultă că toate dispozițiile sale sunt aplicabile judecătorilor și procurorilor, nefăcându-se nicio precizare că anumite părți sau secțiuni din cuprinsul său operează doar pentru anumite persoane sau doar în anumite cazuri.”

Din punctul nostru de vedere, astfel cum a stabilit și CSM prin Hotărârea nr. 1245/2004, în situația **în care există Raportul de evaluare al ANI, pozitiv sau negativ, Secția CSM trebuie să țină cont de acesta în cadrul procedurii disciplinare.** Lipsa Raportului de evaluare într-adevăr nu constituie impediment pentru ca CSM să devină pe deplin competent asupra ambelor etape ale procedurii disciplinare, **însă prezența Raportului de evaluare al ANI, independent de momentul în care apare în cadrul procedurii disciplinare trebuie să fie luat în considerare de către CSM.**

Cercetarea prealabilă a procedurii disciplinare are menirea de a stabili „începutul de dovadă” cu privire la pretinsa abatere disciplinară. Prezența Raportului de evaluare al ANI ce stabilește că nu există stare de incompatibilitate inhibă, juridic vorbind, procedura disciplinară, fie prin faptul că cercetarea disciplinară nu se mai continuă, sau dacă aceasta a fost finalizată înainte de depunerea Raportului de evaluare, acțiunea disciplinară își oprește cursul, în condițiile în care am arătat ca ANI are o competență exclusivă și

primă asupra stării de incompatibilitate a judecătorului. Hotărârea CSM nr. 1245/2004 este în sensul că Raportul de evaluare al ANI stabilește dacă există sau nu abaterea disciplinară, urmând ca Secția CSM să stabilească sancțiunea aplicabilă. A se vedea în acest sens art. 1 din dispozitivul Hotărârii cu pricina.

În concluzie, intervenția Raportului de evaluare al ANI constituie temei pentru continuarea acțiunii disciplinare în vederea aplicării sancțiunii disciplinare, dacă Raportul stabilește starea de incompatibilitate, după cum constitui bază pentru oprirea executării silite a unei sancțiuni aplicate cu abuz de putere în situația în care Raportul nu constată nicio stare de incompatibilitate, după cum este cazul de față. Stabilirea, în sarcina 2 Oricum cuantumul remunerației primite de judecătorul în cauză este sub pragul încasat de experții TAIEX, aspect ce rezultă din Ghidul TAIEX, comparația (deși nă este relevantă) putea fi eventual făcută cu remunerația unui expert, iar nu cu remunerația unui judecător cu grad de curte de apel. 4 judecătorilor a oricărei stări de incompatibilitate sau de conflict de interese de natură administrativă se poate realiza numai prin întocmirea unui raport de evaluare de Agenția Națională de Integritate. Totodată, simpla transmitere a unor cunoștințe teoretice nu este de natură să influențeze imparțialitatea în exercitarea funcției de magistrat, indiferent de dosarele avute în instrumentare sau soluționare.

Veti retine asadar ca Judecătorul Camelia Bogdan se adresase în prealabil Agenției Naționale de Integritate, instituție pe care în mod legitim o considerase ca având competență exclusivă în domeniu (în baza altei hotărâri de principiu a Plenului CSM - Hotărârea nr. 1245 din 20 noiembrie 2014) și care statuase că nu se află în stare de incompatibilitate (concluzie menținută și în urma raportului de evaluare, act administrativ necontestat, ale căror efecte juridice sunt definitiv consolidate)

1.3. In ceea ce privește tratamentul discriminatoriu la care am fost supusa de Onorata Secție a CSM, veti retine Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr.2356 din 22 iunie 2017, pronunțată în dosarul nr. 1810/2/2015, a stabilit că, "în contextul practicii administrative, atât în ceea ce privește activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, cât și referitor la cea a Agenției Naționale de Integritate, activitatea didactică desfășurată în cadrul programelor de formare și perfecționare profesională a altor profesii juridice nu încalcă regimul juridic al incompatibilităților, ca urmare a deținerii simultane a calității de magistrat și de formator". În motivare, s-a reținut că, prin Hotărârea Plenului CSM nr. 316/2010 privind interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) și art. 11 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în ceea ce privește

compatibilitatea funcției de judecător sau procuror cu aceea de lector în cadrul Institutului Diplomatic Român, Plenul a statuat că nu există incompatibilitate între funcția de judecător și aceea de lector în cadrul Institutului Diplomatic Român. Prin Hotărârea Plenului CSM nr.261/2008 s-a decis că este posibilă participarea în calitate de experți în cadrul programelor cu finanțare externă pentru justiție, a judecătorilor, procurorilor, grefierilor și a personalului de specialitate juridică asimilat magistraților. Interpretarea in extenso a dispozițiilor art.5 alin.(1) din Legea nr.303/2004 permite ca, pe lângă situațiile de excepție prevăzute de acest text de lege, se afla și acele situații în care judecătorii participă ca experți în cadrul programelor cu finanțare pentru justiție. Prin Hotărârea Plenului CSM nr. 1184 din 10 noiembrie 2015 s-a hotărât că funcția de judecător este compatibilă cu calitatea de membru în cadrul Grupului de experți privind politica Uniunii Europene în materie penală. S-a apreciat în motivarea hotărârii menționate că: "Așadar, judecătorii și procurorii pot exercita funcții didactice în învățământul superior, pot exercita funcții de instruire în cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, precum și în cadrul unor programe sau proiecte unde activitatea desfășurată nu diferă substanțial de activitatea prestată în cadrul INM sau al SNG." Așadar, în mod constant, s-a reținut de către CSM că activitatea didactică de formare și perfecționare desfășurată de judecători și procurori în instituțiile de pregătire profesională a altor profesii juridice, nu depășește cadrul legal instituit de art. 5 alin. (1) din Legea nr. 303/2004. Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de contencios administrativ și fiscal a apreciat că este deîndoelnic că regimul juridic al incompatibilităților pentru judecători și procurori este conturat prin dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituția României, art. 5 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și art. 101 din Legea nr. 161/2003. Aplicarea acestor dispoziții legale trebuie însă coroborată cu 5 aplicarea art. 134 alin. (2) din Constituție, art. 44 din Legea nr. 317/2004, precum și art. 97 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 303/2004, întrucât Consiliul Superior al Magistraturii este organul administrativ chemat să vegheze asupra carierei judecătorilor, având abilitatea legală de a statua asupra situațiilor ce constituie încălcări ale regimului incompatibilităților și interdicțiilor, ceea ce înseamnă că hotărârile pronunțate de acest organism capătă o semnificație importantă în analiza aspectelor deduse judecății. Prin urmare, interpretarea cvasiunanimă la nivel de CSM, cât și jurisprudența ICCJ converg în sensul că art. 5 din Legea nr. 303/2004 trebuie să primească o interpretare largă, având în vedere lipsa unei interdicții exprese în acest sens. O nesocotire de către Completul de 5 judecători a jurisprudenței ICCJ poate duce la condamnarea Statului Român la Curtea

Europeană a Drepturilor Omului, pentru încălcarea art. 6 par. 1 din Convenție, în ceea ce privește principiul securității raporturilor juridice, având în vedere practica neunitară a instanței supreme. În cauza Stănculescu c. României, hotărârea din 9 iulie 2013, CEDO a constatat încălcarea art. 6 par. 1 din Convenție în ceea ce privește principiul securității raporturilor juridice, având în vedere practica neunitară a instanței supreme și absența oricărui mecanism de unificare a jurisprudenței, ca urmare a pronunțarea unor hotărâri contrare jurisprudenței sale constante în materie, cu consecințe negative asupra principiului securității raporturilor juridice. În cauza Siegle c. României, hotărârea din 16 aprilie 2013, CEDO a reținut încălcarea art. 6 par. 1 din Convenție, sub aspectul principiului securității raporturilor juridice, prin pronunțarea a două decizii irevocabile contradictorii având la bază aceleași elemente de fapt și de drept. CEDO a apreciat că noua apreciere a faptelor efectuată în cea de a doua decizie, care a ajuns la o concluzie diametral opusă de cea indicată în prima decizie, este problematică din perspectiva principiului securității raporturilor juridice. Acest aspect este cu atât mai grav cu cât reclamantul putea nutri o așteptare legitimă că aceeași jurisdicție va pronunța o soluție în același sens ca și prima decizie. De asemenea, și în cauza Ilie Șerban c. României, hotărârea din 10 iulie 2012, CEDO a constatat încălcarea art. 6 par. 1 din Convenție în ceea ce privește principiul securității raporturilor juridice, având în vedere practica neunitară a instanței supreme și absența oricărui mecanism de unificare a jurisprudenței.

1.4. În cadrul procedurii de constatare a tratamentului discriminatoriu la care am fost supusa din cauza exercitării cu rea-credință a Onoratei secții, urmează a se verifica și dacă motivația pentru care Onorata SECȚIE a ignorat prezumția de legalitate și de autenticitate a unui raport de evaluare a ANI, ce putea fi rasturnată doar în fața instanțelor de contencios, nu servește, ultima ratio, anularii deciziei domnului DAN VOICULESCU.

În primul rând, urmează să constatați ca Secția pentru Judecători a încălcat principiul disponibilității și principiul contradictorialității, ca garanții ale dreptului la apărare, în condițiile în care prin Rezoluția din data de 16 iunie 2016 s-a menținut soluția de clarare pentru abaterea prevăzută de art. 99 lit. i), judecătorul sancționat neputând prevedea că apărările sale trebuie să vizeze și alte aspecte ce nu fac obiectul judecății. Această soluție a rămas definitivă, în condițiile art. 47 din Legea nr. 317/2004, întrucât nu a fost contestată de către autorul sesizării conexe, la Secția de contencios administrativ a Curții de Apel București, în termenul legal de 15 zile de la comunicare. Secția pentru Judecători în materie disciplinară realizează confuzii între noțiunile de conflict de interese și de incompatibilitate, ce reies mai ales din considerentele (p. 6 47) referitoare la omisiunea judecătorului de a se adresa

„Colegiului de conducere al instanței în condițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, pentru a lămurii situația concretă în care se afla, așa cum rezultă din cuprinsul adresei nr. 3/2924/C/09.03.2016 emisă de Curtea de Apel București.”

In al doilea rand, Onorata Sectie pentru judecatori, cu rea-credinta, mentine in ceea ce ma priveste confuzia intre savarsirea potentialei abateri de a ma fi aflat in stare de incompatibilitate si aceea de a fi fost intr-un posibil conflict de interese.

Reaua-credinta deriva din imprejurarea ca prin Încheierea din 22.11.2017 mi-a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată, solicitarea mea de a se consemna în mod corect **temeiul de drept** în baza căruia pe fondul cauzei a fost admisă acțiunea disciplinară exercitată de Inspekția Judiciară și, în baza art. 109 lit. e) din Legea nr. 303/2004, a fost aplicată față de judecător Camelia Bogdan „sanctiunea disciplinară constând în **excluderea din magistratură** pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.b) din același act normativ.” ca fiind **disp.art.99 lit .b) rap.la art.5 alin 1 din Legea nr.303/2004.**

Pentru a deferi respectuoasa solicitare de a se consemna în mod corect **temeiul de drept** în încheierea recurată, subsemnata am avut în vedere că: Domnul inspector m-a deferit secției pentru judecatori în temeiul art.5 din Legea nr.303/2004, cu următorul conținut: Potrivit art. 5 din Legea nr. 303/2004 [...] funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, în condițiile legii.

Or, analizând cuprinsul disp.art.5 din Legea nr.303/2004, se poate observa că acesta are 3 alineate, iar din descrierea abaterii menționate de domnul inspector-sef în rezoluția din 24.06.2016 potențial a fi reținute în sarcina mea, rezultă că aceasta deși în drept aceasta este încadrată la disp.art 5 alin 1 din Legea nr.303/2004, iar domnul inspector-sef m-a deferit Onoratei sectii pentru incalcarea disp art 5 alin 1 din Legea nr.303/2004, fapt ce rezulta din descrierea temeiului de drept, totusi, din nementionarea in dispozitiv in mod corect a temeiului de drept in baza carui a am fost exclusa din magistratura s-ar putea retine ca am fost dedusa sectiei si pentru savarsirea unei potentiale abateri vizand conflictul de interese, desi eu nu am fost desemnata Onoratei sectii pentru judecatori sub aspectul savarsii acestei abateri.

[23] Desi cererea mea a fost declarata **admisibila** de catre Onorata SECTIE, ulterior, cererea mi-a fost respinsa ca nefondata, cu mentiunea ca rectificarea acestor omisiuni din cuprinsul dispozitivului **nu ar putea avea loc pe calea solicitarii indreptarii de eroare materiala/omisiune vadita/lamurire a dispozitivului, fapt ce in opinia mea ar fi fost de natura sa conduca respingerea cererii mele ca inadmisibila, nu ca nefondata.**

[24] În Hotărârea Recurată²⁶ s-a reținut că prin probele administrate în cauză a fost dovedită îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004²⁷.

[25] În ceea ce privește elementul material al faptei Secția Judecătorească a considerat că participarea Recurentei la Program, în calitate de lector, este incompatibilă cu funcția de magistrat deoarece

„nu s-a circumscris niciuneia dintre excepțiile expres prevăzute de lege și nici situațiilor de interpretare extinsă expuse în practica administrativă [...] a Consiliului Superior al Magistraturii”²⁸.

[26] În ceea ce privește urmarea imediată a faptei, Secția Judecătorească a considerat că aceasta

„[...] este certă și constă într-un prejudiciu de imagine, credibilitate și reputație ce afectează în mod direct imaginea justiției care, pentru o funcționare adecvată, trebuie să de bucure de încrederea deplină a opiniei publice”²⁹.

[27] În ceea ce privește legătura de cauzalitate dintre fapta Recurentei și urmarea sa imediată, singura referire la aceasta se regăsește într-un paragraf plasat în partea din Hotărârea Recurată destinată individualizării sancțiunii disciplinare:

„[f]inând cont de toate aceste împrejurări, care, în mod obiectiv, trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând [...] legătura de cauzalitate, Secția apreciază că pârâta judecător nu mai corespunde exigențelor impuse de exercitarea corespunzătoare a funcției de judecător”³⁰.

Pentru a deferi respectuoasa solicitare de a se cosemna în mod corect **temeiul de drept în baza căruia am fost deferită Onoratei Secții pentru judecătorești de către** în încheierea recurată, subsemnata am avut în vedere că:

Domnul inspector m-a deferit Secției pentru judecătorești în temeiul **art.5** din Legea nr.303/2004, despre care pretinde că ar avea următorul conținut: Potrivit art. 5 din Legea nr. 303/2004 [...] funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din

²⁶ Ibidem, p. 49 – fila 289, vol. III, dosar Secția Judecătorească

²⁷ Art. 99 lit. b) din Legea 303/2004 prevede: „[c]onstituție abaterii disciplinare: [...] b) încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătorești și procurorii [...]”.

²⁸ Ibidem, p. 40 – fila 284 (verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească

²⁹ Ibidem, p. 53 – fila 291, vol. III, dosar Secția Judecătorească

³⁰ Ibidem, pp. 53-54 – fila 291 (față și verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească

cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri în condițiile legii.

- [28] Or, analizând cuprinsul disp.art.5 din Legea nr.303/2004, se poate observa că acesta are 3 alineate, iar din descrierea abaterii menționate de domnul inspector-sef în rezoluția din 24 06 2016 potențial a fi reținute în sarcina mea, rezultă că aceasta deși în drept aceasta este încadrată la disp.art 5 alin 1 din Legea nr.303/2004, iar domnul inspector-sef m-a defertit Onoratei sectii pentru incalcarea disp art 5 alin 1 din Legea nr.303/2004, fapt ce rezulta din descrierea temeiului de drept, totusi, din nementionarea in dispozitiv in mod corect a temeiului de drept in baza carui am fost exclusa din magistratura s-ar putea retine ca am fost dedusa sectiei si pentru savarsirea unei potentiale abateri vizand conflictul de interese, desi eu nu am fost desemnata Onoratei sectii pentru judecatori sub aspectul savarsii acestei abateri.
- [29] Desi cererea mea a fost declarata admisibila de catre Onorata SECTIE in sedinta din 15/11/2017, ulterior, cererea mi-a fost respinsa ca nefondata, cu mentiunea ca rectificarea acestor omisiuni din cuprinsul dispozitivului **nu ar putea avea loc pe calea solicitarii indreptarii de eroare materiala/omisiune vadita/lamurire a dispozitivului, fapt ce in opinia mea ar fi fost de natura sa conduca respingerea cererii mele ca inadmisibila, nu ca nefondată.**

OR, CONSIDERENTELE REFERITOARE LA DISPOZIȚIILE ART. 5 ALIN. (2) DIN LEGEA NR. 303/2004 SUNT STRĂINE DE OBIECTUL ACȚIUNII DISCIPLINARE

- [30] Astfel cum am arătat mai sus, Secția Judecători a fost investită cu acțiunea disciplinară având ca obiect abaterea prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004, respectiv nerespectarea regimului incompatibilităților, constând în aceea că, **încălcând dispozițiile art. 5 alin. 1 din Legea nr. 303/2004**, a participat la activități extraprofesionale, necircumstanțiate sub aspectul compatibilității cu funcția de magistrat, îndeplinind totodată acte specific unei funcții didactice din învățământul superior³¹.
- [31] În aceste condiții, Secția Judecători trebuia să se limiteze la examinarea strictă a aspectelor reținute în rezoluția din 24 iunie 2016, privind compatibilitatea funcției de judecător cu cea de lector în cadrul Programului.
- [32] În speță, instanța de disciplină a depășit obiectul și limitele judecății, trecând la examinarea unei alte abateri disciplinare, cu alt conținut, constând în implicarea magistratului pârât „*într-o altă activitate care poate să-i compromită*

³¹ Rezoluția din 24 iunie 2016, pag. 22, pct. 7 și 9 – fila 12 (verso), vol. I, dosar Secția Judecători

în mod obiectiv statutul profesional pe care legea i-l conferă”³². O asemenea acțiune întreprinsă de un magistrat nu constituie o încălcare a dispozițiilor art. 5 alin. 1, cu consecința încadrării în abaterea prevăzută de art. 99 lit. b din Legea nr. 303/2004, ci a dispozițiilor art. 5 alin. 2. Potrivit acestora

„Judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței sau conducătorului parchetului și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu.”

- [33] Consecința încălcării acestor dispoziții este de natură să atragă, într-adevăr, răspunderea disciplinară a magistraților, însă nu pentru abaterea prevăzută de art. 99 lit. b), ci pentru nerespectarea obligației de a se abține, atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, abatere prevăzută de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004.
- [34] Deși în speță Inspekția Judiciară a fost investită și cu analiza acestei abateri disciplinare, prin Rezoluția din 16 iunie 2016, neînfirmată sub acest aspect, s-a dispus clasarea sesizării din oficiu și a celei conexe, soluția nefiind atacată la instanța de contencios administrativ competentă. În consecință statuările inspectorilor judiciari nu pot fi contrazise prin hotărârea Secției Judecătorești, care a folosit considerente străine de obiectul sesizării.
- [35] Astfel, toate considerentele enunțate în Hotărârea Recurată referitoare la (i) încasarea sumei de 10.048 lei pentru serviciile prestate ca lector, sumă apreciată drept substanțială raportat la veniturile salariale ale unui magistrat³³ și (ii) instruirea unor funcționari din Ministerul Agriculturii, exced obiectului și limitelor investiției Secției Judecătorești. Prin referirile la art. 5 alin. (2), Secția Judecătorești a antamat aspecte care țineau de nerespectarea obligației de a se abține în cauza instrumentată ca judecător, ceea ce reprezintă elementul material al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i).
- [36] Mai precis, Secția Judecătorești a analizat incompatibilitatea dintre îndeplinirea atribuțiilor jurisdicționale în cauza în care Ministerul Agriculturii avea calitatea de parte civilă, și funcția de lector la un program de pregătire destinat funcționarilor din același minister, concluzionând că această participare a fost de natură a crea

³²

A se vedea Hotărârea Recurată, p. 35 – fila 282, vol. III, dosar Secția Judecătorești

³³

A se vedea Hotărârea Recurată, p. 35, para. 3 – fila 290, vol. III, dosar Secția Judecătorești

„premisele unei îndoieli cu privire la integritatea și imparțialitatea magistraților, precum și a întregului sistem judiciar, în condițiile în care informațiile referitoare la situația concretă în care s-a aflat doamna judecător au ajuns la cunoștința opiniei publice.”³⁴.

[37] Astfel, s-a reținut că Recurenta a desfășurat activitatea didactică ignorând cu știință avertizarea conținută în Răspunsul 10626/14.07.2014 transmis de ANI. Secția Judecătorească a pus accent deosebit pe recomandarea de a se evita orice situație care ar genera o încălcare a regimului conflictelor de interese dacă, prin deciziile sale, magistratul are un interes personal, de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative³⁵.

[38] Or, în speță este evident că o asemenea concluzie se bazează pe examinarea unor împrejurări care țin de regimul conflictelor de interese și nu de regimul incompatibilităților, fiind ignorate dispozițiile art. 70 din Legea nr 161/2003 conform cărora

„prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.”

[39] Incompatibilitatea ce facea obiectul acțiunii disciplinare reprezintă o noțiune distinctă de conflictul de interese, distincția rezultând chiar din dispozițiile Legii nr. 303/2004, prin **incompatibilitate** înțelegându-se interzicerea prevăzută de lege de a cumula două funcții. Incompatibilitatea reprezintă o interdicție necondiționată impusă unui magistrat de a exercita anumite funcții concomitent cu profesia de judecător ori procuror, situațiile de incompatibilitate fiind stabilite de lege nominal și specific.

[40] Confuzia realizată de Secție între noțiunile de *conflict de interese* și *incompatibilitate* transpare din întregul corp al considerentelor, dar mai ales în cele referitoare la omisiunea judecătorului de a se adresa

„Colegiului de conducere al instanței în condițiile art. 5 alin. 2 din legea nr. 303/2004, pentru a lămurii situația concretă în care se afla, așa cum rezultă din cuprinsul adresei nr. 3/2924/C/09.03.2016 emisă de Curtea de Apel București.”³⁶

[41] O asemenea omisiune, dacă ar fi fost reală, ar fi condus la reținerea în sarcina magistratului a abaterii prevăzute de art. 99 lit. i) din Legea 303/2004,

³⁴ A se vedea Hotărârea Recurată, p. 48 para. 4 – fila 288 (verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească
³⁵ A se vedea Hotărârea Recurată, p. 46 para. 1 – fila 287 (verso), vol. III, dosar Secția Judecătorească
³⁶ A se vedea Hotărârea Recurată, p. 47 para. 2 – fila 288, vol. III, dosar Secția Judecătorească

constând în nerespectarea obligației de a se abține în cauza penală instrumentată ca judecător și nu a celei prevăzute de art. 99 lit. b) din aceeași lege, care consta în deținerea unei alte funcții decât cele permise judecătorilor și procurorilor.

- [42] Procedând în această manieră, Secția a infirmat implicit soluția de clasare pentru abaterea prevăzută de art. 99 lit. i), deși nu avea competența legală de a dispune în acest sens, depășind în mod evident obiectul și limitele judecății.
- [43] Astfel, prin **Rezoluția din data de 16 iunie 2016, inspectorul jud. de caz reținuse, sub aspectul abaterii prevăzute de art. 99 lit. i)** (pentru care începuse cercetarea disciplinară sub aspectul săvârșirii abaterii de conflict de interese, a se vedea fila 16 rezoluției) că nu am fost niciodată în conflict de interese, aspect ce rezultă din împrejurarea că:

„nu a existat raport contractual direct între Ministrul Agriculturii sau instituțiile din subordinea acestuia și judecătorul cercetat, selectarea sa în calitate de lector s-a făcut de SC FDI TOP CONSULT SRL, iar prestarea activității s-a realizat în baza contractului încheiat cu această societate care a și plătit sumele stabilite în contract ca remunerație a lectorului. Sumele destinate acoperirii cheltuielilor aferente au provenit din împrumutul BIRD 4875 RO, și au fost evidențiate în bugetul ordonatorului terțiar de credite, UMP CESAR, și fiind gestionată exclusiv de acesta, fără ca ordonatorul principal de credite să aibă vreo implicare în inițierea, desfășurarea sau plata efectivă a sumelor cuvenite lectorilor.”³⁷

- [44] S-a apreciat, în consecință, că judecătorul cercetat nu a avut reprezentarea că participarea sa la seminar, transmiterea unor cunoștințe teoretice, ar putea fi considerată împrejurare de natură să influențeze imparțialitatea în exercitarea funcției de magistrat, nefiind întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. i) teza I din Legea 303/2004 - constând în nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa³⁸.
- [45] Această soluție a rămas definitivă, nefiind infirmată de inspectorul-șef al Inspecției judiciare, în condițiile art. 47 din Legea nr. 317/2004, și nici nu a fost contestată de către autorul sesizării conexe, la Secția de contencios administrativ a Curții de Apel București, în termenul legal de 15 zile de la comunicare.
- [46] Considerăm important de precizat că, deși rezoluțiile inspecției judiciare nu se bucură de autoritatea de lucru judecat conferită hotărârilor judecătorești,

³⁷

A se vedea Rezoluția din 16 iunie 2016, p. 51, para. 2 – fila 39, vol. I, dosar Secția Judecători.
Ibidem, para. 3

respectarea principiului securității raporturilor juridice presupune ca acestea să nu fie contrazise ulterior într-o procedură disciplinară sau cu totul altă abateră.

1. Apreciez că dacă s-ar reține cu abuz de putere în sarcina mea un potențial conflict de interese deși nu am fost deferită Secției pentru judecătorești pentru această abateră de către cele 3 doamne judecătorești care au intrat în componența completului ce a soluționat dosarul nr.869/1/2017 și care au reținut că am fost în stare de incompatibilitate prin participarea ca lector într-un program cu finanțare externă al Bancii Mondiale, hotărârea prin care l-am condamnat pe domnul Dan Voiculescu ar putea fi anulată de plano, fiind incidente dispozițiile art. 23. — (1) din Legea nr.176/2010, potrivit căreia: în cazul unui conflict de interese, dacă există o legătură cu situația de conflict de interese, toate actele juridice sau administrative încheiate direct sau prin persoane interpușe, cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese, sunt lovite de nulitate absolută.

(2) Acțiunea în constatarea nulității absolute a actelor juridice sau administrative încheiate cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese poate fi introdusă de Agenție chiar dacă persoana în cauză nu mai deține acea funcție.

(3) Instanța va putea dispune motivat, pe lângă constatarea nulității absolute, și repunerea părților în situația anterioară.

Apreciez ca aceasta posibilitate ar fi de natură să deschidă calea arbitrarului, deoarece potrivit raportului de evaluare întocmit de inspectorii de integritate ai ANI și care are forță juridică prevăzută de art. 22 din Legea nr. 176/2010, forța juridică ce a fost ignorată atât de către Inspectorul-șef al Inspectiei JUDICIARE, de onorata Secție de judecătorești din cadrul CSM cât și de Onorata Secție pentru judecătorești a Completului de C5 judecătorești care mi-a soluționat recursul împotriva hotărârii de excludere din magistratură, eu nu am fost niciodată în incompatibilitate/conflict de interese

Fără de toate acestea, vă rog să constatați nelegală reținerea în sarcina mea a obligației de a executa vreo sancțiune pentru vreo potențială abateră disciplinară pentru vreo așa-zisă incompatibilitate/conflict de interese atata timp cat in circuitul civil exista un raport de evaluare al ANI care stabileste ca nu m-am aflat niciodata in conflict de interese/incompatibilitate si care nu a fost atacat in contencios administrativ, bucurandu-se de prezumtia de legalitate/autenticitate de care se bucura orice act administrativ.

Totodata, prioritar analizei nelegala reținerii în sarcina mea a obligatiei de a executa vreo sanctiune pentru vreo potentiala abatere disciplinara pentru vreo asa-zisa incompatibilitate desi singura institutie abilitata sa retina in sarcina mea vreo stare de incompatibilitate -ANI- a decis ca nu m-am aflat niciodata in stare de incompatibilitate trebuie clarificata natura interesului CSM de a aplica un tratament discriminatoriu fata de forta juridica a raportelor de evaluare a ANI intre magistratul CAMELIA BOGDAN si magistratul GEORGIANA PULBERE precum si intre magistratul CAMELIA BOGDAN si senatorul MIRCEA DIACONU.

Daca natura acestei discriminari si a evidentei aplicari a Legii cu dubla-masura rezida in favorizarea domnului Dan Voiculescu prin facilitarea obtinerii unei solutii de condamnare la CEDO/anulare a deciziei pronuntate de mine pentru ca m-as fi aflat in conflict de interese urmeaza ca instanta de judecata/Onoratul Plen sa sesizeze organele de urmarire penala, sub sanctiunea prev de art 267 C pen.

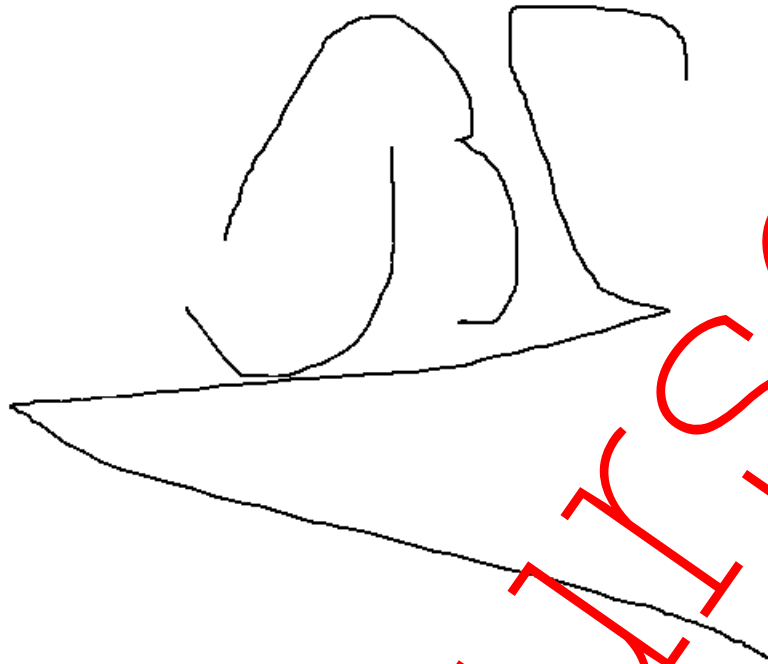
II. In drept invoc disp art 514/2004.

III. Solicit judecarea in lipsa prezentei cauze.

Mulțumindu-vă încă o dată pentru atentia acordată cauzei mele, vă rog sa primiti, Stimate Doamna Președinte/ Stimate Doamne/Stimați Domni judecatori si procurori, expresia întregii mele consideratii.

Cu deosebita recunostinta,

CAMELIA BOGDAN

STIRIPEȘURSERO

DOAMNEI PREȘEDINTE AL CONSILIULUI SUPERIOR AL
MAGISTRATURII